લખાયું છે પૂરવ શાસ્ત્રે

લખાયું છે પૂરવ શાસ્ત્રે, ‘પૂજા થાશે અસંયતિ’;
જ્ઞાન-કુંભે અક્ષત પૂજા, મોક્ષમાળા વિજયંતિ.

કૃપાળુદેવે ‘તે’ સ્થાપ્યો, ઘડૂલો ‘આ’ કલકી;
મૂળ પુરુષ જ્ઞાન-પૂર્ણા, અવતાર ન કલંકી.

સંસારી વેષે ‘આ’ મુક્તિ, ખુલ્લી પરગટ પગદંડી;
ધોરીમાર્ગે અપવાદ, ‘‘અક્રમજ્ઞાની’’ વિના ઝંડી. - લખાયું....

દેખાવે ના ભાસે સંયમ, અદીઠ તપિયાં સંયમી;
શુદ્ધ ઉપયોગે કાયમ, દ્વંદ્વાતીત મૂળ નિયતિ.

પ્રેમ-મંત્રો શાંતિકરા, ભસ્માગ્રહ ને તૃપતિ;
રખોપે યક્ષિણી-યક્ષ, જય મહાવીર જયંતિ. - લખાયું....

છાંટો કંકુ કેસરિયાજી, મહાપદ્મ આરતી;
પ્રગટ સ્વરૂપ ‘દાદાજી’ને, ચારે ગતિ વંદતિ.

નવાં ચીલાં સુણો પગલા, પુજાયા ‘આ’ અસંયતિ;
‘દાદા’ પૂજીને નાચે ભા-રત, કિન્નર, નવનીત, દમયંતિ. - લખાયું....

મોક્ષમાર્ગે કાયા-નૈવેદ્ય, ‘નિર્ભેદી’ આશ્ચર્યોત્પત્તિ;
‘‘જ્ઞાની’’-ચરણે સમર્પણથી, દશા ન્યારી વર્તંતી.

યથારથ જ્ઞાન જ સાર્થક, જ્ઞાન-જ્ઞાન ઉત્પત્તિ;
નગદ વર્તાવે ઈ મોક્ષ જ, અભય-પૂજા અસંયતિ. - લખાયું....